

Industri og Haandværk, der rammes ved det foreliggende Lovforslag, men det kan faa den mest indgribende Betydning for den Mellemandel eller en-gros-Handel, der i Ly af Toldbeskyttelsen er vokset op her i Landet. Det bør de Herrer betænke, som nu kræve Toldbeskyttelsen nedsat, thi der kan gaa mere i Stykker, end de tænke.

Den højtærede Minister angreb forleden meget stærkt et Andragende fra 35 Tekstilfabrikanter. Den højtærede Minister anfører, at Arbejdslønnen i 35 Tekstilfabrikker er 5,7 Mill. Kr., medens han beregner deres Toldbeskyttelse til 7,5 Mill. Kr. Jeg skal nu gaa ud fra, at denne Beregning er rigtig, men jeg vil sige, at naar den højtærede Minister derpaa bygger den Slutning, at det var meget daarligt fat med Tekstilindustrien, siden den ikke en Gang kan betale Beskyttelsen i Arbejds-løn, beror det paa en Misforstaaelse. Den højtærede Minister tog ikke i Betragtning, at der foruden Arbejdslønnen, Lønnen for det specielle Arbejde, er mange andre Ting, der komme Landet til gode. Arbejdslønnen er kun en Brøkdel af den hele Arbejds-løn og Handelsindtægt, som Tekstilfabrikkerne tilføre Landet. Vi have desværre ikke en Produktionsstatistik, den kommer forhaabentlig snart. Men jeg vil tillade mig at fremføre et Skøn, som jeg har bygget paa forskellige Data. Jeg kan selvfølgelig ikke bevise noget og ikke garantere, at disse Detailler ere nøjagtige, men lad os sætte, at de 35 Tekstilfabrikkers Produktion er ca. 25 Mill. Kr. værd, saa ville af disse 25 Millioner højst 30—40 pCt. eller 10 Millioner gaa til Udlandet som Betaling for Bomuldsgarn, Hørgarn og andre Raastoffer, Maskiner og forskellige Redskaber, Farvestoffer, Kul osv. Tilbage af Udbyttet af disse Fabrikkers Virksomhed bliver mindst 15 Mill. Kr. Hvorledes disse fordele sig, skal jeg tillade mig at antyde. Det er naturligvis kun et omtrentligt Skøn. Der kan være Fejl baade paa den ene og den anden Side, men i Hovedsagen tror jeg, det er rigtigt. De 15 Mill. Kr. ville fordele sig saaledes: 5 Mill. Kr. til Arbejds-løn for selve Fabrikkerne, ca. 700,000 Kr. til Administration og overordnede Gager, ca. 800,000 Kr. til Handelsudgifter (Provision og Rejser for Sælgere), 1,100,000 Kr. til Rabatter, Forhandlere og rejsende og Tab paa disse, 100,000 Kr. til Jernbane- og Dampskibsfragt, Heste og Vogne, 500,000 Kr. til Porto, Telegrammer, Skatter og Told, 180,000 Kr. til Assurance, 120,000 Kr. til Tryksager, Bogbinderarbejde og Papir,

900,000 Kr. til Forrentning af Aktiekapital, 800,000 Kr. til Renter af Driftskapital og Diskonto, 800,000 Kr. til Reserve- og Fornyelsesfond, 300,000 Kr. til Vedligeholdelse og Redskaber. Hertil kommer saa indenlandske Raaproducter, som f. Eks. indenlandsk Bomuldsgarn. Det har jeg ansat til 3,700,000 Kr., hvilket samlede Beløb, idet Udgiften til Bomuldsgarn og andre nødvendige Tilførsler fra Udlandet er fradragen, forbliver her i Landet og igen fordeler sig paa Arbejds-løn, Administration, Forrentning og Vedligeholdelse ligesom for selve Væverierne. Udbyttet af Produktionen fordeler sig altsaa paa en Mængde forskellige Omraader her i Landet, og det vil saaledes ses, at den højtærede Minister tager fejl, naar han mener, at Tekstilfabrikanterne ere daarlige Personer, som ikke en Gang formaa at gøre Gavn for den Toldbeskyttelse, som de nyde, den Beskyttelse, som han i øvrigt indrømmer langt fra udnyttes i nogen betydelig Grad. Den højtærede Minister har ikke Ret i, at vi uden Skade kunne borttage den Beskyttelse, der ikke udnyttes, thi hverken han eller andre kunne vide, hvilken Indflydelse det kan have paa Fabrikkernes Eksistens. Maaske de store, de kapitalstærke kunne klare sig. Men det er dog ikke den Vej, vi skulle gaa, at understøtte Kapitalen. Det kan ikke være rigtigt eller demokratisk udelukkende at fremme de store Virksomheder. Tværtimod, jeg mener, at den Vej, vi skulle gaa, er at hjælpe de unge, de mindre kraftige Virksomheder.

Hvad nu selve Toldlovsforslaget angaar, skal jeg selvfølgelig anerkende det meget store og betydningsfulde Arbejde, der foreligger, og som paa mange Omraader indeholder heldige Forbedringer af den nu-gældende Toldlov, og som ogsaa paa forskellige Punkter har taget noget Hensyn til Landstingets Standpunkt. Men hele Strukturen, hele den toldtekniske Bygning hviler dog i Hovedsagen paa Generaltold-direktør Ramus' fortræffelige Arbejde — Toldloven af 1863. Det er hans uvisnelige Hæder, at vi i over 40 Aar uden stor Skade have kunnet leve med denne forældede Lov. Hvad Betydning den har haft for hele vort Erhvervsliv, har jeg tidligere omtalt. Og naar jeg fremhæver denne gamle Toldlov, er det, fordi der ved alle Lejligheder klages over det Utal af Resolutioner, som denne Toldlov har givet Anledning til. Men hvis man mener, at en ny Toldlov vil skærme mod disse Resolutioner, er det en sørgelig Vildfarelse.